

ZAPISNIK

3. sjednice Upravnog vijeća Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog održane 7. veljače 2022. godine s početkom u 9 sati u prostorijama KDVL, soba 101.

Sjednici su prisustvovali članovi Upravnog vijeća:

gđa. Urša Raukar – Gamulin,
gosp. Goran Končar,
gđa. Anita Tokić,
gosp. Boris Arbutina
te gosp. Dražen Sirišćević, ravnatelj

Gđa. Sanja Volić Radić ispričala je svoj nedolazak na sjednicu te predložila da se može priključiti putem video poziva. Upravno vijeće je zaključilo da nema potrebe za tim.

DNEVNI RED:

1. Prihvatanje Zapisnika 2. sjednice Upravnog vijeća
2. Odluka o izmjenama i dopunama Statuta KDVL
3. Razno

Gospodin Goran Končar, predsjednik Upravnog vijeća pozdravlja sve prisutne, otvara sjednicu te se dnevnim redom sjednice jednoglasno prihvaća.

Ad.1)

Zapisnik 2. sjednice Upravnog vijeća je usvojen i prihvaćen.

Ad.2)

Vezano na izmjene i dopune Statuta KDVL koji je prema odluci s prošle sjednice na ovoj trebalo finalizirati, gđa. Tokić smatra kako su imali premalo vremena proučiti izmjene koje su dobili samo nekoliko dana prije ove sjednice. Pita tko je sudjelovao u pisanju novoga teksta Statuta.

Ravnatelj odgovara da su sastanci na tu temu održani u Gradskome uredu u nazočnosti gđe. Crnković, a sudjelovao je on osobno, gđa. Flegar, a kasnije su se uključili i članovi Upravnog vijeća gđa. Raukar Gamulin, gosp. Končar te dijelom i gđa. Volić Radić.

Gđa. Tokić se ne slaže s predloženim izmjenama, posebno s novim odabirom članova Stručnoga vijeća te smatra da bi trebali biti uključeni svi Voditelji službi koji i inače svaki tjedan sudjeluju na kolegiju gdje se rješavaju svi tekući problemi. Misli da bi kolegij trebao biti ključan u sastavu Stručnoga vijeća. Isključivanje nekih Voditelja smatra degradacijom pojedinih Voditelja te naglašava kako nismo produkcijska kuća, već koncertna dvorana i kako je svaki voditelj bitan u poslovanju dvorane. Naši producenti nemaju glazbenu naobrazbu, osim jednog muzikologa, pa bezuvjetno uključivanje voditelja odjela produkcije bez glazbene naobrazbe u stručno vijeće ne bi bilo korektno naspram ostalih voditelja. Na kolegijima se raspravlja o svim tekućim problemima u Dvorani, no problem na koji se nailazi što na program ide veliki iznos sredstava, pa održavanje i investiranje u Dvoranu pada u drugi plan. Lisinski subotom je svakako nešto što trebamo održavati, dio je tradicija, te izražava žaljenje što se iz ponude programa maknuo Jazz u Lisinskom i Mladi u Lisinskom. Upozorava i na izuzetno skupo gostovanje Berlinske filharmonije, te kako se, prema mišljenju kolega muzikologa, nudi programom koji nije blizak široj publici. Program na otvorenome, Lisinski Atrium je oštetiio tehničku opremu.

Smatra da bi Stručno vijeće trebali činiti svi Voditelji službi i pomoćnici, jer ono mora biti operativno, mi smo koncertna dvorana i kao takvi trebamo i ostati. Također govori kako u službi zajedničkih poslova, a na čijem je čelu kolegica Flegar, postoje dva odjela, pravni odjel koji se bavi javnom nabavom, ljudskim potencijalima i pravnim poslovima, te odjel financija i računovodstva, a koje je zapravo vrlo kompleksno i radi se o dvije različite grane, pa zastupljenost kolegica Flegar u stručnom vijeću kao predstavnice oba odjela ne bi potpuno obuhvatilo i predstavljalo poslovanje službe, pravnog odjela svakako bi, no financije i računovodstvo ne.

Gosp. Končar smatra da ne bi trebalo sumnjati u glazbeni ciklus Lisinski subotom jer uz veliki broj estradnih sadržaja koji se događa u Dvorani, Lisinski subotom je ipak perjanica ove kuće. Isto tako ne bi trebalo sumnjati u program i gostovanje Berlinske filharmonije. Nadalje, smatra kako uska stručnost, glazbeno obrazovanje ne mora biti presudno za posao producenta, koji je neka vrsta menadžerske djelatnosti, kao i da kolegij zaposlenika ne mora nužno biti i sastav Stručnoga vijeća.

Naglašava kako je ključna stvar da se postigne ravnoteža između tehnike, produkcije i programa, odnosno programa, tehnike i održavanja.

Ravnatelj se javlja za riječ i govori da danas nema u Lisinskom više estradnih sadržaja nego ranije. Održavala su se nekoć davno u Velikoj dvorani i natjecanja frizera te razna druga ne koncertna događanja. Promijenila se samo percepcija javnosti.

Mediji su sve manje zainteresirani za umjetničku glazbu, a više za estradu i o njoj pišu pa se čini kao da ona prevladava. Ravnatelj ističe da se osobno trudi i godinama osmišljava i snima reklamne poruke upravo za ciklus Lisinski subotom i druge slične sadržaje, želeći ih tako istaknuti u javnosti.

Gđa. Raukar Gamulin je podržala programe Lisinski subotom, nastup Berlinske filharmonije i druge umjetničke sadržaje u Lisinskom, ali vezano za raspravu i nesuglasice oko Statuta i članova Stručnoga vijeća smatra da se treba naći kompromis. S obzirom da nema pravilnika i odluke o tome tko se smatra stručnim djelatnicima te zbog odnosa u kući, stvar treba riješiti u smislu razgovora te govori kako vanjski članovi UV nemaju ništa s tim. Naglašava kako se ne može doći izvana i reći da to bude tako i tako, da je važno da Ravnatelj sluša i čuje ljude. Smatra kako program treba biti vrhunski osmišljen, ali i sproveden. Da bi svi predstavnici trebali ući u Stručno vijeće i da treba doći do nekog zajedničkog dogovora za mir u kući te kako se natezanjem neće ništa riješiti i jedini način je kompromis.

Ravnatelj ističe kako je u potpunosti suglasan sa svime što je rekla gđa. Raukar Gamulin oko dogovora i kompromisa, ali smatra kako hijerarhija u kući postoji i kako na svim radnim mjestima djelatnici nemaju baš jednaku odgovornost za uspješan rad i rezultate poslovanja Dvorane.

Napominje da je hijerarhija tu jasna i neupitna u rasporedu radnih mjesta od portira ili vatrogasca do ravnatelja. Nastavlja kako je Lisinski programska kuća, kako nije ni odvjetnička ili građevinska, što je jasno istaknuto i u osnivačkom aktu iz 1971. godine. Lisinski je svuda prepoznat više po programima nego po svojim pravnim ili tehničkim uslugama, zato tvrdi da je deplasirano dovesti u pitanje odluku po kojoj bi većinu u stručnome vijeću trebali činiti oni koji su motor kuće i njezin kreativan potencijal, a to je njezin programski dio. Govori da nitko ne smije niti želi isključiti iz Stručnoga vijeća ostala zanimanja, ali smatra da treba biti jasno tko ovu kuću doista vodi i ta struka u Stručnome vijeću mora biti u većini. Ravnatelj daje primjer iz kazališta. Važan je rad scenskog radnika za uspjeh predstave, ali od presudne važnosti je ipak nastup npr. glavne sopranistice.

Također, smatra kako su se sve odluke u zadnjih trinaest godina pokazale dobrim, kako Lisinski ima dobre programe i financijsku stabilnost što drži da je neosporivo.

Gđa. Raukar Gamulin se ne slaže s ravnateljem i govori da iz svojeg dugo godišnjeg kazališnog iskustva može ustvrditi da je za uspjeh predstave važna sopranistica, ali je jednako važno i sve drugo. Smatra da su jednako važni u radu svi. I propaganda i tehnika te apelira da se međuljudski odnosi postave na zdravije noge. Program je važan, ali da bi se on iznio i sve drugo treba biti zdravije.

Gosp. Končar pita gosp. Arbutinu kakovo je njegovo mišljenje o cijeloj raspravi o Statutu i članovima Stručnoga vijeća.

Gosp. Arbutina odgovara da se u načelu slaže s kolegicom Tokić i da bi u Stručnome vijeću trebali biti svi Voditelji službi bez iznimke, a Ravnatelj da uopće ne bi trebao sudjelovati u radu istoga vijeća, nego samo prihvatiti ili ne prihvatiti njihove prijedloge.

Ravnatelj se suprotstavlja tom mišljenju i tvrdi da uloga Ravnatelja nije uloga prometnika koji nešto propušta ili ne propušta, nego aktivno i odgovorno sudjeluje u donošenju odluka za koje i osobno odgovara. Upravo radi svoje odgovornosti ne smije i ne može biti isključen iz takvog procesa.

Gosp. Končar i gđa. Raukar Gamulin ponovno pozivaju na suradnju i traženje kompromisnih rješenja za dobrobit cijele kuće. Dogovoreno je da se prebroje svi prijevori i problemi. Da gđa. Tokić i gosp. Arbutina u miru do sljedeće sjednice popišu sve s čime se u prijedlogu novoga Statuta ne slažu, ne samo vezano za sastav Stručnoga vijeća. Važno je da se usuglase sva tri bitna segmenta kuće, a to su program, tehnika i održavanje te pravna služba.

Ad.3)

Gđa. Raukar Gamulin upitala je za situaciju sa člankom objavljenim na društvenim mrežama i jednom portalu vezano za koncert i gostovanje Berlinske filharmonije u Zagrebu, odnosno Lisinskom.

Ravnatelj odgovara kako je jedna djelatnica - muzikolog pronašla i preuzela već ranije postavljenu objavu plakata posljednjeg koncerta Berlinske filharmonije u Zagrebu iz 1943. godine sa stranice „Zagreb – kakav je nekada bio“ za koji je mislila da bi mogao biti zanimljiv, pa ga uputila drugoj djelatnici koja uređuje društvene mreže te ga je ona postavila bez znanja Ravnatelja i Voditeljice odjela marketinga i promidžbe. Objava je izazvala negativne reakcije i u kratkom roku je uklonjena na reagiranje gđe. Bosnić, Voditeljice odjela marketinga i promidžbe.

Kontaktiralo se s Berlinskom filharmonijom te im je upućeno pismo objašnjenja koje je s njihove strane prihvaćeno.

Ravnatelj je zatražio suglasnost za ustupanje Velike dvorane Lisinskog za održavanje koncerta posvećenog Zakladi Anamarija Carević (djevojčici koja je bila žrtva zagrebačkog potresa), a koji bi se trebao održati 22. ožujka 2022. godine.

Na programu je Mozartov Requiem, a cjelokupan prihod od ulaznica ide za obnovu Bazilike Srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu.

Upravno vijeće se složilo, uz napomenu gđe. Raukar Gamulin da treba paziti na umjetničku kvalitetu izvedbe, na što Ravnatelj odgovara kako za umjetničku kvalitetu odgovara dirigent Robert Homen i da su usuglašeni solisti, zbor i orkestar koji će sigurno dati dobar rezultat.

Gosp. Končar složio se rečenim i Upravno vijeće prihvaća prijedlog ravnatelja.

Gđa. Raukar Gamulin traži od ravnatelja da sastavi izvješće o radu i poslovanju Ustanove i apelira na korekciju tona razgovora s kolegicom Tokić.

Ravnatelj daje podatke o privatnoj agenciji koja je dobila besplatni Gradski termin za rusku baletnu produkciju u svibnju ove godine. Radi se o tvrtki Music Time d.o.o.

Sjednica je završena u 10,45 sati.

Zapisničar
Petra Mavrin

Predsjednik Upravnog vijeća
Goran Končar

Ur.br. 290/2-22.
U Zagrebu 17. veljače 2022. godine